



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TORUNIU

Poz. 20-29

Toruń, dnia 6 maja 1976 r.

Nr 4

TREŚĆ:

AKTY PRAWNE TERENOWYCH ORGANÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

- 20 — Zarządzenie Nr 3/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 12 stycznia 1976 roku w sprawie organizacji zbiórki i zużywania chleba odpadowego pochodzącego z gospodarstw domowych;
- 21 — Zarządzenie Nr 8/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 23 stycznia 1976 roku w sprawie przekazania przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego województwa toruńskiego;
- 22 — Zarządzenie Nr 12/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 28 stycznia 1976 roku w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Drwęca” w Toruniu oraz nadania mu statutu organizacyjnego;
- 23 — Zarządzenie Nr 13/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 31 stycznia 1976 roku w sprawie utworzenia Biura Wystaw Artystycznych w Toruniu i nadania mu statutu;
- 24 — Zarządzenie Nr 16/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 13 lutego 1976 roku w sprawie ustalenia opłat za centralne ogrzewanie oraz dostarczania ciepłą wodę;

- 25 — Zarządzenie Nr 23/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 4 marca 1976 roku w sprawie obowiązku odszczurzenia nieruchomości;
- 26 — Zarządzenie Nr 25/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 25 marca 1976 roku w sprawie współpracy i koordynacji terenowo-branżowej w zakresie turystyki krajowej i zagranicznej w województwie toruńskim;
- 27 — Zarządzenie Nr 27/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 27 marca 1976 roku w sprawie określenia rejonów działania dla terenowych zawodowych straży pożarnych oraz komend rejonowych straży pożarnych;
- 28 — Zarządzenie Nr 30/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 13 kwietnia 1976 roku w sprawie ustalenia listy biegłych d/s opinii szacunkowych nieruchomości podlegających nabyciu oraz sprzedaży budynków;

Ogłoszenie

- 29 — Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 15 kwietnia 1976 roku w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Poz. 20

ZARZĄDZENIE Nr 3/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO
z dnia 12 stycznia 1976 r.

w sprawie organizacji zbiórki i zużywania chleba odpadowego pochodzącego z gospodarstw domowych.

Na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 26 poz. 139) i § 1 zarządzenia Nr 117 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1974 roku w sprawie organizowania zbiórki i wykorzystywania czerstwego pieczywa z gospodarstw domowych (niepublikowane)

zarządzam, co następuje:

- § 1. Wprowadzić od dnia 1 stycznia 1976 r. na terenie miast: Brodnicy, Chełmna, Chełmży, Grudziądz, Torunia, Nowego Miasta Lubawskiego i Wąbrzeźna obowiązek organizowania zbiórki chleba odpadowego z gospodarstw domowych i zużywania go na paszę w zakładach tuczu przemysłowego.
- § 2. 1. Do organizowania zbiórki chleba odpadowego są zobowiązane:
- jednostki sprawujące administrację państwowych nieruchomości mieszkalnych,
 - zrzeczenie prywatnych właścicieli domów,
 - jednostki spółdzielcze prowadzące administrację domów mieszkalnych,
 - inne jednostki zarządzające budynkami mieszkalnymi.

2. Do odbioru zebranego pieczywa odpadowego zobowiązane są zakłady przemysłu mięsnego oraz inne jednostki prowadzące zakłady tuczu.
- § 3. Prezydenci Miast, Naczelnicy Miast — wymienionych w § 1 powołają zespoły robocze, do zakresu działania których m.in. należeć powinno:
- opracowanie podziału miasta na rejony i ustalenie lokalizacji punktów zbiorczych,
 - ustalenie w porozumieniu z administracjami listy osób, które zajmować się będą zbiórką chleba odpadowego w poszczególnych budynkach oraz określenie sposobu rozliczeń,
 - spowodowanie zawarcia umów pomiędzy administracjami nieruchomości a jednostkami prowadzącymi tucz, określających system odbioru i rozliczeń,
 - dopilnowanie wyposażenia domów w jednolite pojemniki do zbiórki chleba odpadowego,
 - prowadzenie akcji propagandowej i popularyzacyjnej.
- § 4. Administracje państwowych i spółdzielczych domów mieszkalnych wyposażają budynki w pojemniki we własnym zakresie i na swój koszt, natomiast dla budynków prywatnych — czynszowych wykonawstwo pojemników zapewnią miejskie zarządy budynków mieszkalnych — na koszt jednostek prowadzących tucz.
- § 5. Terenowe organy administracji państwowej wymienione w § 3 przy współudziale jednostek wymienionych w § 2, 1, zapewnią pomieszczenia na urządzenia punktów zbiorczych.
- § 6. Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej zapewni wykonanie niezbędnej ilości pojemników dla

budynków prywatnych — czynszowych i zarządzanych przez MZBM.

§ 7. Prezes Wojewódzkiej Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w Toruniu zapewni:

- wdrożenie zbiórki w domach spółdzielczych,
- wykonanie i wyposażenie domów w pojemniki,
- niezbędne pomieszczenia na punkty zbiorcze chleba.

§ 8. Prezes Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy udzieli niezbędnej pomocy materiałowej na wykonanie pojemników.

§ 9. Kierownicy — dyrektorzy jednostek prowadzących tucz:

- zapewnią sprawną organizację odbioru zebranego chleba,
- przygotują niezbędną dokumentację na dalszą modernizację.

§ 10. Ustalić cenę:

- 2 zł dla zbieracza za każdy kilogram chleba odpadowego dostarczanego do punktu zbiorczego,
- 0,50 zł dla ajenta prowadzącego punkt zbiorczy za każdy kilogram chleba odpadowego przekazanego odbiorcy.

§ 11. Dla koordynacji całokształtu spraw związanych z gromadzeniem i organizacją zbiórki chleba odpadowego powołuję Zespół Koordynacyjny w następującym składzie:

- 1) Dyrektor Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu jako przewodniczący Zespołu, którego ustalą równocześnie pełnomocnikami w tych sprawach.
- 2) Z-cę Dyrektora Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu jako Z-cę przewodniczącego Zespołu.
- 3) Dyrektor Wydziału Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.
- 4) Dyrektor Zakładów Mięsnych w Toruniu.
- 5) Dyrektor Wydziału Handlu i Usług.
- 6) Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
- 7) Prezes Wojewódzkiej Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 12. Obsługę techniczno-biurową Zespołu zapewni Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Wojewódzkiego.

§ 13. Zespół uprawniony jest do zapraszania na swe posiedzenia kierowników jednostek związanych z organizowaniem zbiórki, a także Prezydentów, Naczelników Miast, o ile przedmiotem posiedzenia będą sprawy z ich terenu.

§ 14. Wykonanie zarządzenia zlecam:

- 1) terenowym organom administracji państwowej wymienionym w § 3 oraz kierownikom — dyrektorom jednostek wymienionych w zarządzeniu.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

WOJEWODA

dr Jan Przytarski

Poz. 21

ZARZĄDZENIE Nr 8/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO

z dnia 23 stycznia 1976 roku

w sprawie: przekazania przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego województwa toruńskiego.

Na podstawie § 1 Uchwały nr 235/75 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie zmian w organizacji uspołecznionej drobnej wytwórczości i decyzji nr 74/OR Mi-

nistra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie przekazania przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego województwa toruńskiego

zarządzam, co następuje:

§ 1. Przekazać z dniem 1 stycznia 1976 r. Nowomiejskie Zakłady Przemysłu Terenowego w Nowym Mieście Lubawskim, dla których nadrzędną jednostką jest Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Państwowego Przemysłu Terenowego w Olsztynie — pod nadzór Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” w Warszawie.

§ 2. Przekazanie zakładów, o których mowa w § 1 następuje na zasadach określonych w załączniku Nr 1 do decyzji Nr 74/OR przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 29.XII.1975 r. w sprawie przekazania przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego województwa toruńskiego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Toruniu.

WOJEWODA

dr Jan Przytarski

Poz. 22

ZARZĄDZENIE Nr 12/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO

z dnia 28 stycznia 1976 r.

w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Drwęca” w Toruniu oraz nadania mu statutu organizacyjnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (tekst jednolity Dz.U. Nr 18 z 1960 r. poz. 111), art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (tekst jednolity Dz.U. Nr 26 z 1975 r. poz. 139) w uzgodnieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki — pismo PO 2/II/B/0146/1680/75 z dnia 2 stycznia 1975 r.

zarządzam, co następuje:

§ 1. Utworzyć z dniem 1 stycznia 1976 r. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Drwęca” w Toruniu zwane dalej „Przedsiębiorstwem”.

§ 2. Nadać Przedsiębiorstwu statut organizacyjny stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo będzie sukcesywnie przejmowało gospodarczą działalność turystyczną ośrodków sportu i rekreacji, a także działalność gastronomiczną, prowadzoną w obiektach hotelowych przez inne państwowe i spółdzielcze jednostki organizacyjne.

2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1 nastąpi w okresie do 31.III.1976 r. na podstawie Zarządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8.IV.1974 r. w sprawie zasad, trybu i terminów przekazywania hoteli komunalnych jednostkom podporządkowanym Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki lub podlegającym jego nadzorowi oraz zasad tworzenia przedsiębiorstw turystycznych oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji

oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 28 poz. 225) oraz § 6 pkt 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1958 r. w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem zakładów i nieruchomości między przedsiębiorstwami państwowymi (M.P. Nr 98, poz. 540, zmiana M.P. z 1962 r. Nr 30, poz. 128 i z 1966 r. Nr 18, poz. 102) nieodpłatnie.

- § 4. 1. Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki powoła zespół do przekazania — przejęcia składników majątkowych przez nowo utworzone przedsiębiorstwo wg bilansów na dzień 31 grudnia 1975 r., ustalenia zmian w dochodach budżetowych właściwych rad narodowych wynikłych z przekazania oraz podpisania protokołów zdawczo-odbiorczych.
- § 5. Wykonanie zarządzenia zlecam Dyrektorom: Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Wydziału Finansowego Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu.
- § 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Toruniu.

WOJEWODA
dr Jan Przytarski

STATUT

Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „DRWECA” w Toruniu.

- § 1. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Drwęca” w Toruniu zwane w dalszym ciągu „Przedsiębiorstwem” działa na podstawie następujących aktów prawnych:
- Dekretu z 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111),
 - Zarządzenia nr 71 Ministra Finansów z dnia 1 czerwca 1971 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw i zjednoczeń podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki lub przez niego nadzorowanych objętych planem centralnym i terenowym) z późniejszymi zmianami),
 - Zarządzenia Nr 12/76 Wojewody Toruńskiego o utworzeniu Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Drwęca” z dnia 28 stycznia 1976 roku,
 - Zarządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8 kwietnia 1974 r. w sprawie zasad, trybu i terminów przekazania hoteli komunalnych jednostkom podporządkowanym Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki lub podlegającym jego nadzorowi oraz zasad tworzenia przedsiębiorstw turystycznych,
 - Uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 roku w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (M.P. Nr 14, poz. 85).
- § 2. Siedzibą Przedsiębiorstwa jest miasto Toruń, a zasięg jego działania obejmuje obszar województwa toruńskiego.
- § 3. 1. Nadzór bezpośredni nad Przedsiębiorstwem sprawuje Wojewoda Toruński, a nadzór zwierzchni Główny

ny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Warszawie.

2. Wojewoda sprawuje nadzór nad Przedsiębiorstwem poprzez Dyrektora Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego.
- § 4. 1. Przedsiębiorstwo działa według zasad rozrachunku gospodarczego i rozlicza się z budżetem państwa poprzez budżet Wojewódzkiej Rady Narodowej.
- § 5. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną, którą nabywa z dniem wpisu do rejestru przedsiębiorstw państwowych.

Cel, przedmiot i zakres działania przedsiębiorstwa

- § 6. 1. Celem Przedsiębiorstwa jest rozwój usług świadczonych turystom, prowadzenie gospodarczej działalności związanej z organizacją i obsługą turystyki krajowej i zagranicznej.
- § 7. Przedmiot działania Przedsiębiorstwa obejmuje całość kształt gospodarczej działalności turystycznej, a w szczególności:
- 1) świadczenie usług turystycznych w zakresie prowadzenia własnych obiektów handlowo-gastronomicznych i turystyczno-wypoczynkowych,
 - 2) pośrednictwo w zakresie optymalnego zagospodarowania bazy turystyczno-wypoczynkowej w obiektach innych jednostek,
 - 3) prowadzenie na zasadzie wyłączności biura zakwaterowań,
 - 4) organizowanie sezonowych stołówek prywatnych,
 - 5) prowadzenie biura obsługi ruchu turystycznego, kas wymiany walut, punktów sprzedaży PKO,
 - 6) organizowanie imprez kulturalno-oświatowych i sportowych na obszarze działalności Przedsiębiorstwa,
 - 7) transport turystyczny,
 - 8) obsługa turystyczna i podróżnicza,
 - 9) usługi w zakresie turystyki specjalistycznej,
 - 10) świadczenie usług reklamy i informacji turystycznej,
 - 11) prowadzenie działalności zakładów pomocniczych,
 - 12) koordynacja przedsięwzięć turystycznych,
 - 13) prowadzenie działalności inwestycji bazy turystycznej w ramach zatwierdzonego programu.
- § 8. 1. Przedsiębiorstwo jest przedsiębiorstwem wielozakładowym, a poszczególne zakłady prowadzą działalność gospodarczą w ramach wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego.
2. Przedsiębiorstwo realizuje swe zadania poprzez swoje terenowe zakłady i oddziały.
 3. Usługi wykonywane przez Przedsiębiorstwo na rzecz innych przedsiębiorstw i instytucji są odpłatne i rozliczane zgodnie z obowiązującymi cenami lub na zasadach odpłatności po cenach kosztów własnych z uwzględnieniem planowanej rentowności.
 4. Przedsiębiorstwo może tworzyć Oddziały poza swoją siedzibą na wewnętrznym pełnym lub ograniczonym rozrachunku gospodarczym.

Organy Przedsiębiorstwa

- § 9. 1. Organami Przedsiębiorstwa są:
- Dyrektor przedsiębiorstwa,
 - Z-cy dyrektora
 - Główny Księgowy
2. Dyrektor stoi na czele Przedsiębiorstwa i kieruje całokształtem jego działalności, stosownie do obowiązujących przepisów.

3. Dyrektor kieruje Przedsiębiorstwem zgodnie z zasadą jednoosobowego kierownictwa.
4. Dyrektor realizuje zadania Przedsiębiorstwa przy pomocy zastępców i głównego księgowego, którzy działają w granicach udzielonych im przez Dyrektora uprawnień oraz ponoszą przed nim odpowiedzialność.
5. Tryb powoływania, odwoływania i awansowania dyrektora, jego zastępców i gł. księgowego określają odrębne przepisy.

§ 10. 1. Do zakresu działania Dyrektora należy w szczególności:

- kierowanie całokształtem działalności Przedsiębiorstwa,
- reprezentowanie Przedsiębiorstwa na zewnątrz,
- rozstrzyganie spraw i podejmowanie decyzji dotyczących zagadnień wniesionych przez Oddziały i jednostki podporządkowane,
- podejmowanie decyzji i wydawanie zarządzeń, zgodnie z zakresem działania Przedsiębiorstwa.

2. Dyrektor Przedsiębiorstwa ustala podział kompetencji w kierownictwie Przedsiębiorstwa,
 - szczegółowy zakres działania komórek organizacyjnych,
 - szczegółowy zakres czynności, obowiązków i odpowiedzialności pracowników.

§ 11. 1. Dla zapewnienia właściwej organizacji pracy Przedsiębiorstwa tworzy się m.in. komórki organizacyjne:

- hotelarstwa
- obsługi ruchu turystycznego
- gastronomii
- inwestycji, remontów
- eksploatacji
- finansowo-księgową
- ekonomiczno-organizacyjną
- administracyjno-gospodarczą
- zaopatrzenie
- radca prawny
- spraw pracowniczych i szkolenia

2. Dyrektor Przedsiębiorstwa ma prawo tworzenia nowych komórek organizacyjnych względnie łączenia w zależności od rodzaju i potrzeb organizacyjno-eksploatacyjnych przedsiębiorstwa.

Zasady finansowania

- § 12. 1. Tryb rozliczania wyników finansowych Przedsiębiorstwa regulują obowiązujące w tym zakresie przepisy.
2. Środki trwałe i obrotowe, niezbędne do wykonywania planowych zadań przedsiębiorstwa określa jego plan finansowy zatwierdzony w przepisany trybie.
3. System finansowy Przedsiębiorstwa oraz zasady wynagradzania pracowników Przedsiębiorstwa określają odrębne przepisy.

§ 13. 1. Zmiany niniejszego Statutu wynikające z przepisów prawnych dokonywane są przez Wojewodę Toruńskiego.

Załącznik do Statutu Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Drwęca”

Wykaz jednostek organizacyjnych wchodzących w skład Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Drwęca” w Toruniu

1. Oddział Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Brda” w Toruniu.

2. Oddział Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego w Brodnicy
3. Hotel Miejski w Wąbrzeźnie
4. Hotel „Nadwiślanin” w Grudziądzu
5. Hotel Dworcowy w Grudziądzu
6. Hotel „Centralny” w Chełmnie
7. Biura Zakwaterowań w Brodnicy, Chełmnie, Grudziądzu, Wąbrzeźnie, Nowym Mieście Lubawskim.
8. Zakłady gastronomiczne mieszczące się w budynkach hotelowych.

Poz. 23

ZARZĄDZENIE Nr 13/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1976 r.

w sprawie utworzenia Biura Wystaw Artystycznych w Toruniu i nadaniu mu statutu.

Na podstawie zarządzenia nr 6 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 19 stycznia 1962 roku w sprawie zmiany zakresu działania i struktury organizacyjnej Centralnego Biura Wystaw Artystycznych (Dz. Urz. MKiS z 1962 r. nr 4, poz. 25) oraz wytycznych Ministerstwa Kultury i Sztuki z czerwca 1975 r. w sprawie dostosowania struktury organizacyjnej i zakresu działania jednostek terenowych Ministerstwa Kultury i Sztuki do dwustopniowej organizacji władzy i administracji terenowej

zarządzam, co następuje:

- § 1. Utworzyć z dniem 1 stycznia 1976 roku Biuro Wystaw Artystycznych w Toruniu zwane dalej „Biurem Wystaw”.
- § 2. Nadać Biuru Wystaw statut organizacyjny stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.
- § 3. Wykonanie zarządzenia zlecam Dyrektorowi Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu.
- § 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Toruniu.

WOJEWODA

dr Jan Przytarski

STATUT

BIURA WYSTAW ARTYSTYCZNYCH W TORUNIU

I. Postanowienia ogólne

- § 1. Biuro Wystaw Artystycznych zwane dalej „Biurem Wystaw” działa na podstawie Zarządzenia Wojewody Toruńskiego Nr 13/76 z dnia 31 stycznia 1976 r. w sprawie utworzenia Biura Wystaw Artystycznych w Toruniu i nadania mu statutu, wydanego w oparciu o Zarządzenie nr 6 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 19 stycznia 1962 r. w sprawie zmiany zakresu działania i struktury organizacyjnej Centralnego Biura Wystaw Artystycznych (Dz. Urz. MKiS nr 4, poz. 25), oraz na podstawie niniejszego statutu.
- § 2. 1. Bezpośredni nadzór nad Biurem Wystaw sprawuje z ramienia Wojewody Toruńskiego Dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu.
2. Zwierzchni nadzór nad Biurem Wystaw sprawuje z ramienia Ministra Kultury i Sztuki Centralne Biuro Wystaw Artystycznych w Warszawie.

II. Siedziba i zasięg działalności

§ 3. Siedzibą Biura Wystaw jest miasto Toruń.

§ 4. Zasięg działalności Biura Wystaw obejmuje teren województwa toruńskiego.

III. Zadania

§ 5. Do zadań Biura Wystaw należy upowszechnianie współczesnych sztuk plastycznych, a w szczególności:

- 1) planowanie działalności upowszechniającej współczesne sztuki plastyczne oraz koordynowanie działalności w tym zakresie innych jednostek państwowych i społecznych z terenu województwa,
- 2) organizowanie wystaw współczesnych sztuk plastycznych,
- 3) organizowanie działalności oświatowej w zakresie plastyki,
- 4) udzielanie pomocy w organizowaniu działalności upowszechniającej współczesne sztuki plastyczne przez związki twórców, stowarzyszenia odbiorców sztuk plastycznych, związki zawodowe, organizacje społeczne, zakłady pracy, szkoły, stowarzyszenia regionalne, instytucje kulturalne i inne,
- 5) publikowanie wydawnictw związanych z upowszechnianiem sztuk plastycznych,
- 6) organizowanie imprez towarzyszących wystawom (filmy, koncerty, recytacje, spotkania autorskie itp.),
- 7) dokonywanie zakupów dzieł sztuki współczesnej oraz wydawnictw dla celów upowszechniania,
- 8) współpraca ze związkami twórców, związkami odbiorców sztuki, instytucjami oświatowymi, prasą, radiem, telewizją i filmem w organizowaniu akcji propagującej współczesną plastykę,
- 9) inwentaryzowanie, zarządzanie i użytkowanie dzieł współczesnych plastyki zakupywanych przez Biuro Wystaw oraz przekazanych mu w zarząd,
- 10) pośrednictwo w sprzedaży dzieł sztuki eksponowanych na wystawach organizowanych przez Biuro Wystaw,
- 11) gromadzenie dokumentacji współczesnego życia plastycznego z terenu województwa toruńskiego.

IV. Organy Biura Wystaw

§ 6. Organami Biura Wystaw są: dyrektor Biura Wystaw i główny księgowy.

§ 7. 1. Na czele Biura Wystaw stoi dyrektor, który kieruje całokształtem działalności i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektora Biura Wystaw powołuje i odwołuje z ramienia Wojewody Toruńskiego Dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu w porozumieniu z Dyrektorem Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie.

3. Głównego księgowego powołuje i odwołuje Dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu na wniosek dyrektora Biura Wystaw.

§ 8. Do obowiązków dyrektora Biura Wystaw należy w szczególności:

- 1) kierowanie pracami Biura Wystaw oraz nadzór nad majątkiem przekazanym Biuru Wystaw w zarząd lub użytkowanie,
- 2) przedstawianie dyrektorowi Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego do zatwierdzenia planów usług świadczonych przez Biuro Wystaw, planów zatrudnienia i płac, preliminarzy budżetowych oraz planów inwestycyjnych i remontowych,

- 3) decydowanie o celowości wydatków i zarządzanie wydatkami w ramach zatwierdzonego budżetu,
- 4) decydowanie o przyjmowaniu zapisów i darowizn oraz przyjmowanie i przekazywanie depozytów,
- 5) zawieranie umów o pracę i dzieło,
- 6) przedstawianie dyrektorowi Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego sprawozdań z działalności Biura Wystaw oraz spraw i wniosków wymagających decyzji dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego.
- 7) reprezentowanie Biura Wystaw na zewnątrz.

V. Organizacja

§ 9. Biuro Wystaw jest jednostką budżetową. Dochody i wydatki Biura Wystaw objęte są budżetem województwa.

§ 10. Biuro Wystaw zatrudnia pracowników działalności podstawowej, pracowników administracyjnych, finansowych i obsługi.

§ 11. Poza dyrektorem i głównym księgowym Biuro Wystaw obejmować może następujące stanowiska pracy:

- 1) inspektora d/s programu
- 2) inspektora d/s terenowych
- 3) referenta
- 4) kasjera
- 5) biletera
- 6) maszynistkę
- 7) technika-elektronika
- 8) montażystę
- 9) portiera-informatora
- 10) rzemieślnika gospodarczego
- 11) dyżurnych sal

§ 12. Dyrektor Biura Wystaw za zgodą dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego może tworzyć nowe lub likwidować istniejące stanowiska pracy.

§ 13. 1. Biuro Wystaw może tworzyć delegatury na terenie objętym jego działalnością za zgodą dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego oraz właściwego organu terenowego administracji państwowej.

2. Na czele delegatury stoi delegat powoływany i odwoływany przez dyrektora Biura Wystaw za zgodą dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego.

VI. Rada Programowa

§ 14. 1. Przy Biurze Wystaw działa Rada Programowa, zwana dalej „Radą”, jako organ doradczy i opiniotwórczy dyrektora Biura Wystaw.

2. W skład Rady wchodzi inspektorzy działalności podstawowej, przedstawiciele Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, związków twórców (ZPAP, ZPAF, SARP), stowarzyszeń odbiorców współczesnej sztuki, krytycy i historycy sztuki, działacze kultury. Ogólna liczba członków Rady nie może przekroczyć 11 osób.

3. Członków Rady powołuje i odwołuje dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego na wniosek dyrektora Biura Wystaw.

4. Radzie przewodniczy dyrektor Biura Wystaw, a zastępcę przewodniczącego i sekretarza członkowie Rady wybierają ze swego grona.

§ 15. Do zadań Rady należy opiniowanie i wnioskowanie w sprawach związanych z całokształtem działalności Biura Wystaw, a w szczególności w sprawach:

- 1) ogólnego rozwoju i działalności Biura Wystaw,
- 2) działalności upowszechniającej,
- 3) planowania wystaw,
- 4) wydawnictw Biura Wystaw,

- 5) organizacyjnych o podstawowym znaczeniu dla Biura Wystaw.
- § 16. 1. Rada odbywa posiedzenia zwoływane przez przewodniczącego raz na pół roku, a w miarę potrzeby częściej.
2. W posiedzeniach Rady mogą uczestniczyć rzeczoznawcy zaproszeni przez przewodniczącego Rady w celu opracowania i referowania poszczególnych zagadnień.
3. Niezależnie od posiedzeń, o których mowa w ust. 1 mogą być zwoływane nadzwyczajne posiedzenia Rady na żądanie co najmniej połowy ogólnej liczby członków.
4. Uchwały Rady zapadają zwykłą większością głosów, a w razie ich równości decyduje głos przewodniczącego.
- § 17. Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady, zwrot kosztów podróży, diety i należności za noclegi określają odrębne przepisy.

VII. Zasady gospodarki finansowej

- § 18. 1. Mienie pozostające w zarządzie i użytkowaniu Biura Wystaw jest własnością Skarbu Państwa i może być wykorzystane tylko dla celów związanych z działalnością Biura Wystaw.
2. Biuro Wystaw pobiera opłaty za swoje świadczenia i wydawnictwa w granicach obowiązujących przepisów.

VIII. Postanowienia końcowe

- § 19. Szczegółowy zakres czynności Biura Wystaw określi regulamin ustalony przez dyrektora Biura Wystaw i zatwierdzony przez dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego.
- § 20. Przekształcenie, przekazanie lub likwidacja Biura Wystaw może nastąpić w drodze zarządzenia Wojewody Toruńskiego za zgodą Ministra Kultury i Sztuki.
- § 21. Zmiany w statucie mogą być wprowadzone przez Wojewodę Toruńskiego na wniosek dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego.

Poz. 24

ZARZĄDZENIE Nr 16/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO
z dnia 13 lutego 1976 roku

w sprawie ustalenia opłat za centralne ogrzewanie oraz dostarczaną ciepłą wodę.

Na podstawie § 8 ust. 2 pkt. 3 uchwały Nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 roku w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (M.P. Nr 40, poz. 233 i z 1975 roku Nr 19 poz. 118) w związku z §§ 3 i 4 zarządzenia Nr 30 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 30 października 1975 roku w sprawie ustalenia opłat za centralne ogrzewanie oraz dostarczanie ciepłej wody — zarządza się, co następuje:

- § 1. Ustala się z dniem 1 stycznia 1976 roku jednolite stawki opłat na terenie województwa toruńskiego za dostawę energii cieplnej przez komunalne zakłady energetyki cieplnej na cele:
- 1) centralnego ogrzewania lokali w budynkach zarządzanych przez terenowe organy administracji państwowej oraz w innych budynkach, w których lokale są ogrzewane energią ciepłą dostarczaną przez komunalne zakłady energetyki cieplnej.
 - 2) przygotowania i dostawy ciepłej wody do lokali wymienionych w ust. 1.

- 3) centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody oraz na cele technologiczne zakładów przemysłowych.
- § 2. Taryfę opłat za centralne ogrzewanie i dostawy ciepłej wody przez komunalne zakłady energetyki cieplnej stanowi załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.
- § 3. Do ustalenia wysokości opłat za dostawę energii cieplnej na cele centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody dla lokali mieszkalnych i niemieszkalnych oraz obiektów niemieszkalnych przyjmuje się:
- 1) w lokalach mieszkalnych i lokalach użytkowych mieszczących się w budynkach mieszkalnych, powierzchni użytkową stanowią podstawę dla wymiaru czynszu najmu,
 - 2) w obiektach z przeznaczenia niemieszkalnych, całkowitą powierzchnię łącznie z ciągami komunikacyjnymi (hale, klatki schodowe, korytarze),
 - 3) w obiektach osuszonych w budowie powierzchnię liczoną po obrysie (wymiar zewnętrzny × ilość kondygnacji),
 - 4) w obiektach o nietypowym poborze energii cieplnej, jako miernik rozliczenia przyjmuje się jednostkę ciepłą Gcal.
- § 4. 1. Za nietypowy pobór energii cieplnej uważa się dostawę ciepła do takich odbiorców, w odniesieniu do których zastosowana opłata od powierzchni jest nieproporcjonalna w stosunku do pobieranego ciepła. Dotyczy to dostawy ciepła m.in. dla:
- 1) ogrzewania basenów pływackich i prób technicznych,
 - 2) potrzeb sztucznego lodowiska,
 - 3) pralni, barów, kuchni, stołówek zbiorowego żywienia,
 - 4) myjni stacji obsługi samochodów.
2. Upoważnia się Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Toruniu do określenia nietypowego poboru energii cieplnej w odniesieniu do innych odbiorców energii cieplnej.
- § 5. Przy nietypowym poborze ciepła i braku aparatury kontrolno-pomiarowej, komunalne zakłady energetyki cieplnej rozliczają odbiorców z pobranej ilości energii wg warunków umowy (na podstawie wzoru technicznego).
- § 6. Szczegółowe zasady rozliczania z tytułu bonifikat pomiędzy komunalnymi zakładami energetyki cieplnej a odbiorcami energii cieplnej ustali Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Toruniu.
- § 7. Miesięczne stawki opłat za centralne ogrzewanie lokali oraz za dostarczaną ciepłą wodę, obowiązujące w roku 1975 najemców lokali mieszkalnych oraz członków spółdzielni mieszkaniowych, pozostają bez zmian.
- § 8. W sprawach nieuregulowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie przepisy zarządzenia nr 30 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 30.X.1975 r. w sprawie ustalania opłat za centralne ogrzewanie oraz dostarczanie ciepłej wody.
- § 9. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy ustalające opłaty określone tym zarządzeniem.
- § 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Toruniu.

WOJEWODA
dr Jan Przytarski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Wojewody Toruńskiego Nr 16/76 z dnia 13 lutego 1975 r.

TARYFA OPŁAT (dla odbiorców)
za centralne ogrzewanie i dostarczanie ciepłej wody przez Komunalne Zakłady
Energetyki Ciepłej na terenie województwa toruńskiego

Lp.	Treść	Miesięczna opłata za 1 m ² powierzchni	Okresy wnoszenia opłat
1	2	3	4
1.	Za dostawę energii cieplnej na cele centralnego ogrzewania lokali w budynkach jednostek uspołecznionych, sprawujących zarząd budynków: a) lokali mieszkalnych b) lokali niemieszkalnych	10,50 zł 21,— zł	za faktyczny okres ogrzewania
2.	Za dostarczanie ciepłej wody: a) przy dostawach umownych do 4 dni włącznie w tygodniu po 10 godzin dziennie: — dla lokali mieszkalnych — dla lokali niemieszkalnych b) przy dostawach powyżej 4 dni w tygodniu oraz dostawach ciągłych: — dla lokali mieszkalnych — dla lokali niemieszkalnych Ustalanie czasookresu dostawy ciepłej wody zależy od technicznych możliwości dostawcy	0,80 zł 1,60 zł 1,40 zł 2,80 zł	miesięcznie przez 12 m-cy w roku „
3.	Za dostawę energii cieplnej na cele centralnego ogrzewania obiektów niemieszkalnych: a) lokale użytkowe w obiektach niemieszkalnych b) lokale mieszkalne w obiektach niemieszkalnych	19,— zł 9,50 zł	za faktyczny okres ogrzewania „
4.	Za dostawę energii cieplnej dla osuszenia nowobudowanych obiektów mieszkalnych i niemieszkalnych	19,— zł	„
5.	Za dostawę energii cieplnej dla odbiorców o nietypowym poborze ciepła	wg kosztu własnego zakupu lub produkcji i przesyłu z doliczeniem 10% marży zysku — w Gcal	
6.	Za dostawę energii cieplnej do budynków stanowiących własność osób fizycznych: a) centralne ogrzewanie — lokale mieszkalne — lokale użytkowe b) ciepła woda — lokale mieszkalne — lokale użytkowe	6,— zł 12,— zł 0,90 zł 1,80 zł	za faktyczny okres ogrzewania miesięcznie przez 12 m-cy w roku
7.	Za dostawę energii cieplnej dla odbiorców przemysłowych na cele centralnego ogrzewania, przygotowania ciepłej wody oraz technologii stosuje się następujący sposób rozliczeń: a) za dostawę energii cieplnej nabywanej ze źródeł energetyki zawodowej b) za dostawę energii cieplnej nabywanej z obcych źródeł spoza energetyki zawodowej c) za dostawę energii cieplnej wytwarzanej w źródłach własnych dostawcy	wg kosztu zakupu — loco ciepłownia (taryfa opłat 9-Z/76) + koszty przesyłu z 10% marżą zysku wg kosztu zakupu plus koszty przesyłu z doliczeniem 10% marży zysku wg kosztu własnego produkcji i przesyłu z doliczeniem 10% marży zysku	
8.	Za konserwację instalacji wewnętrznych centralnego ogrzewania w budynkach ustala się opłatę zryczałtowaną liczoną od 1 m ² powierzchni ustalonej do wymiaru czynszu najmu w wysokości	0,30 zł	miesięcznie przez 12 m-cy w roku

Poz. 25

ZARZĄDZENIE Nr 23/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO
z dnia 4 marca 1976 r.

w sprawie obowiązku odszczurzenia nieruchomości

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47 Zm. w 1975 r. Dz. U. Nr 16, poz. 92, art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (tekst jednolity Dz. U. Nr 26, poz. 139 z 1975 r.), art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) oraz § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306, Zm. w 1960 r. Nr 14, poz. 81)

zarządzam, co następuje:

§ 1.1. Wprowadzam obowiązek odszczurzenia nieruchomości w województwie toruńskim w 1976 r. i w latach następnych według zasad i w terminach podanych w niniejszym zarządzeniu.

2. Odszczurzeniu podlegają wszelkiego rodzaju obiekty państwowe, spółdzielcze i prywatne jak: sklepy, warsztaty, magazyny, zakłady przemysłowe, budynki, w których mieszczą się urzędy, instytucje, państwowe gospodarstwa rolne itp. oraz place niezabudowane.

§ 2. Do przeprowadzania zabiegu deratyzacji w obiektach wymienionych w § 1 zobowiązani są:

- a) właściciele lub użytkownicy nieruchomości w miastach, osiedlach i wsiach,
- b) osoby reprezentujące prawa właścicieli w stosunku do tych nieruchomości,
- c) najemcy, jeśli chodzi o części składowe nieruchomości,
- d) osoby sprawujące zarząd tych nieruchomości.

§ 3.1. Terminy wykonywania zabiegów deratyzacyjnych przez Bydgoski Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji na terenie miast i gmin województwa toruńskiego ustala się następująco:

- | | |
|-------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| styczeń | — miasto Wąbrzeźno, gmina Dębowa Łąka, |
| luty | — miasta: Golub-Dobrzyń, Kowalewo, gminy: Lubicz, Obrowo, Ciechocin, Radomin, Wąpielsk, |
| marzec | — Chełmża, Grudziądz, gminy: Gruta, Łubianka, Rogóźno, Unisław, |
| kwiecień | — miasto i gmina Łasin, gmina Biskupiec, |
| maj | — miasto Toruń, gminy: Łysomice, Wielka Nieszawka, Zławieś Wielka, |
| październik | — miasto Chełmno, gminy: Kijewo Królewskie, Lisewo, Papowo Biskupie, Stolno, |
| listopad | — miasto Nowe Miasto Lubawskie, miasta i gminy: Jabłonowo, Radzyń Chełmiński, gminy: Książki, Kurzętnik, Grodziczno, Nowe Miasto Lubawskie, Płużnica, Świecie n/Osą, |
| grudzień | — miasto Brodnica, miasto i gmina Górzno, gminy: Brodnica, Bobrowo, Brzozie, Grązawy, Osiek, Świdziebnia, Zbiczno. |

2. Ponadto na przestrzeni całego roku, niezależnie od powyższego podziału, wykonywane będą usługi deratyzacyjne w oparciu o zawarte umowy indywidualne.

3. Zakłady Zwalczania Szkodników Żywności w Bydgoszczy, ze względu na specyfikę działalności Zakładów, wyko-

nają odszczurzenie w obiektach Przemysłu Spożywczego i Skupu, to jest w przedsiębiorstwach podległych następującym Zjednoczeniom:

- a) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego PZZ,
- b) Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego,
- c) Zjednoczeniu Przemysłu Piwowarsko-Słodowego,
- d) Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego,
- e) Zjednoczeniu Przemysłu Owocowo-Warzywnego,
- f) Zjednoczeniu Przemysłu Koncentratów Spożywczych,
- g) Zjednoczeniu Przemysłu Tytoniowego,
- h) Zjednoczeniu Przemysłu Tłuszczowego,
- i) Zjednoczeniu Przemysłu Zielarskiego.

4. Terminy wykonywania zabiegów deratyzacyjnych przez Zakłady Zwalczania Szkodników Żywności w Bydgoszczy, na terenie działania Terenowych Stacji Sanitarно-Epidemiologicznych i ich oddziałów ustala się następująco:

- | | |
|---------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| styczeń | — miasta: Golub-Dobrzyń, Wąbrzeźno, miasta i gminy: Kowalewo Pomorskie, Radzyń Chełmiński, gminy: Ciechocin, Dębowa Łąka, Golub-Dobrzyń, Książki, Płużnica, Radomin, Wąbrzeźno, Wąpielsk, |
| luty | — miasta: Chełmno, Grudziądz, miasto i gmina Łasin, gminy: Chełmno, Grudziądz, Gruta, Kijewo Królewskie, Lisewo, Papowo Biskupie, Rogóźno, Stolno, Świecie n/Osą, |
| maj | — miasta: Brodnica, Chełmża, Nowe Miasto Lubawskie, Toruń, miasta i gminy: Górzno, Jabłonowo Pomorskie, gminy: Biskupiec, Bobrowo, Brodnica, Brzozie, Chełmża, Grązawy, Grodziczno, Kurzętnik, Lubicz, Łubianka, Łysomice, Nowe Miasto Lubawskie, Obrowo, Osiek, Zbiczno, Świdziebnia. |

§ 4. Dyrektor Wojewódzkiej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej w Toruniu zobowiąże terenowe stacje sanitarно-epidemiologiczne do sporządzenia i przesłania Bydgoskiemu Zakładowi Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 46 oraz Zakładowi Zwalczania Szkodników Żywności w Bydgoszczy, ul. Bocianowo 51 wykazu obiektów, z wyjątkiem budynków mieszkalnych, wyznaczonych do odszczurzenia przez te zakłady w 2 egzemplarzach, najpóźniej na jeden miesiąc przed wyznaczonym terminem odszczurzenia danego terenu lub miasta.

§ 5. Właściciele i użytkownicy obiektów nie wymienionych w § 4 przeprowadzą odszczurzenie we własnym zakresie. Do odszczurzenia należy używać trutek dostępnych w handlu, które rozprowadzają instytucje wyznaczone przez terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 6. Bydgoski Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji przeprowadzi deratyzację we wszystkich obiektach wymienionych w § 1 wyznaczonych przez terenowe stacje sanitarно-epidemiologiczne, a Zakłady Zwalczania Szkodników Żywności w obiektach wymienionych w § 3 ust. 3.

§ 7. Ewentualne zmiany terminu lub sposobu przeprowadzenia deratyzacji są możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Wojewódzką Stacją Sanitarно-Epidemiologiczną w Toruniu i z zakładami wykonującymi deratyzację.

§ 8. Należność za odszczurzenie obiektów, w których deratyzację przeprowadzą Bydgoski Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji oraz Zakłady Zwalczania Szkodników Żywności, powinna być uiszczona przez właścicieli lub użytkowników tych obiektów.

§ 9. Wykonanie zarządzenia zlecam Lekarzowi Wojewódzkiemu w Toruniu i terenowym organom administracji pań-

stwowej stopnia podstawowego. Lekarz Wojewódzki złoży w grudniu każdego roku sprawozdanie z akcji odszczurzenia.

§ 10. W przypadku nie podporządkowania się postanowieniom niniejszego zarządzenia zostaną zastosowane środki przymusu przewidziane w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151 — Dział III, rozdz. 1).

§ 11. Uchyła się zarządzenie Nr 34/69 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 22 września 1969 r. w sprawie obowiązku odszczurzenia nieruchomości w części dotyczącej województwa toruńskiego.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Toruniu.

WOJEWODA
dr Jan Przytarski

Poz. 26

ZARZĄDZENIE Nr 25/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO
z dnia 25 marca 1976 roku

w sprawie współpracy i koordynacji terenowobranżowej w zakresie turystyki krajowej i zagranicznej w województwie toruńskim.

Na podstawie § 7 ust. 7 uchwały Nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (M.P. Nr 33, poz. 178) art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139 z 1975 r.) i § 14 zarządzenia Nr 52 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 lipca 1975 r. w sprawie współpracy i koordynacji gospodarczej w dziedzinie turystyki krajowej i zagranicznej

zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkiem uczestnictwa w porozumieniu terenowobranżowym w zakresie turystyki krajowej i zagranicznej w województwie toruńskim wprowadzonym zarządzeniem Nr 52 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 lipca 1975 r. w sprawie współpracy i koordynacji gospodarczej w dziedzinie turystyki krajowej i zagranicznej objąć należy na terenie województwa toruńskiego następujące jednostki organizacyjne:

1. Biuro Podróży i Turystyki Socjalistycznego Związku Studentów Polskich „Almatur” — Oddział w Toruniu
2. Ogólnokrajowa Spółdzielnia Turystyczna „Gromada” — Oddział Wojewódzki w Toruniu
3. Biuro Zagranicznej Turystyki Młodzieży „Juventur” — Przedstawicielstwo Wojewódzkie w Toruniu
4. Polskie Biuro Podróży „Orbis” — Oddział w Toruniu z upoważnienia Dyrektora Oddziału Okręgowego w Gdańsku
5. Przedsiębiorstwo Państwowe Hotel „Orbis” Helios — Kosmos
6. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze — Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej w Olsztynie
7. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze — Zarząd Wojewódzki w Toruniu
8. Polski Związek Motorowy — Wojewódzki Zespół Działalności Gospodarczej w Bydgoszczy

9. Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Toruniu
 10. Spółdzielcze Biuro Turystyczne „Turysta” — Oddział Międzywojewódzki w Bydgoszczy
 11. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Drwęca” w Toruniu
2. Jednostki organizacyjne nie wymienione w ust. 1 mogą przystąpić do porozumienia na zasadzie dobrowolności za zgodą ich jednostek nadrzędnych.
- § 2. 1. Do wykonywania funkcji i koordynacji terenowobranżowej wyznacza się Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Drwęca” w Toruniu zwane dalej „terenowobranżowym zjednoczeniem wiodącym”.
2. Zjednoczenie wiodące odpowiedzialne jest za zorganizowanie i prowadzenie prac przygotowawczych do zawarcia porozumienia oraz za właściwe jego funkcjonowanie.
3. Zawarcie porozumienia powinno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.
- § 3. Nadzór nad organizacją porozumienia oraz nad wykonywaniem funkcji i koordynacji terenowobranżowej przez terenowobranżowe zjednoczenie wiodące wykonuje Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu.
- § 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Toruniu.

WOJEWODA
dr Jan Przytarski

Poz. 27

ZARZĄDZENIE Nr 27/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO
z dnia 27 marca 1976 roku

w sprawie: określenia rejonów działania dla terenowych zawodowych straży pożarnych oraz komend rejonowych straży pożarnych.

Działając na podstawie § 2 i § 3 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 stycznia 1976 roku w sprawie ustalenia sieci komend rejonowych straży pożarnych (M.P. Nr 6, poz. 28)

zarządza m:

§ 1. Ustalam następujące rejony działania terenowych zawodowych straży i komend rejonowych na terenie województwa toruńskiego:

- Rejon I — z siedzibą w Toruniu
- a) dla miast: Toruń, Chełmża
 - b) dla gmin: Chełmża, Lubicz, Łysomice, Wielka Nieszawka, Zławieś Wielka
- Funkcje komendanta rejonowego pełnić będzie Komendant Zawodowej Straży Pożarnej w Toruniu
- Rejon II — z siedzibą w Grudziądzu
- a) dla miasta: Grudziądz
 - b) dla miasta i gminy: Łasin
 - c) dla gmin: Grudziądz, Gruta, Rogóźno, Świecie n/Osą
- Funkcje komendanta rejonowego pełnić będzie Komendant Zawodowej Straży Pożarnej w Grudziądzu
- Rejon III — z siedzibą w Brodnicy
- a) dla miasta: Brodnica

- b) dla miast i gmin: Górzno, Jabłonowo
c) dla min: Bobrowo, Brodnica, Grązawy,
Osiek, Świdziebna, Zbiczno

Rejon IV — z siedzibą w Chełmnie

- a) dla miasta: Chełmno
b) dla gmin: Chełmno, Kijewo Królewskie, Lisewo, Papowo Biskupie, Łubianka, Stolno, Unisław

Rejon V — z siedzibą w Golubiu-Dobrzyniu

- a) dla miasta: Golub-Dobrzyń
b) dla miasta i gminy: Kowalewo
c) dla gmin: Ciechocin, Golub-Dobrzyń, Obrowo, Radomin, Wąpielsk

Rejon VI — z siedzibą w Nowym Mieście Lub.

- a) dla miasta: Nowe Miasto Lubawskie
b) dla gmin: Biskupiec, Brzozie, Grodziczno, Kurzętnik, Nowe Miasto Lubawskie

Rejon VII — z siedzibą w Wąbrzeźnie

- a) dla miasta: Wąbrzeźno
b) dla miasta i gminy: Radzyń Chełmiński
c) dla gmin: Dębowa Łąka, Książki, Płużnica, Wąbrzeźno

§ 2. Zakres działania terenowych zawodowych straży pożarnych, którym powierzono wykonywanie zadań komend rejonowych straży pożarnych oraz zakres działania komend rejonowych straży pożarnych określa § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 stycznia 1976 r. w sprawie szczegółowego zakresu działań komend straży pożarnych oraz komendanta gminnego straży pożarnych (Dz. U. Nr 2, poz. 17).

§ 3. Komendant Wojewódzkiej Straży Pożarnych opracuje „Regulamin Organizacyjny” dla komend straży pożarnych, w którym określi szczegółowy zakres zadań dla poszczególnych stanowisk pracy.

§ 4. Wykonanie zarządzenia powierza się Komendantowi Wojewódzkiemu Straży Pożarnych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Toruniu.

WOJEWODA
dr Jan Przytarski

Poz. 28

ZARZĄDZENIE Nr 30/76

WOJEWODY TORUŃSKIEGO
z dnia 13 kwietnia 1976 roku

w sprawie ustalenia listy biegłych d/s opinii szacunkowych nieruchomości podlegających nabyciu oraz sprzedaży budynków

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 roku o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (jedn. tekst z 1974 r. Dz. U. Nr 10, poz. 64 i Dz. U. Nr 22, poz. 131, zm. z 1975 r. Dz. U. Nr 17, poz. 94)

zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustala się listę biegłych uprawnionych do wydawania na terenie województwa toruńskiego opinii szacunkowych nieruchomości podlegających nabyciu — wywłaszczeniu i sprzedaży budynków w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 roku o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości oraz ustawy z dnia 14 lipca 1961 roku o gospodarce terenami w miastach i osiedlach — według załącznika do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Toruniu.

WOJEWODA
dr Jan Przytarski

Załącznik do Zarządzenia Nr 30/76 Wojewody Toruńskiego z dnia 13 kwietnia 1976 roku

LISTA BIEGŁYCH

Lp.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania	Nr tel.
1	2	3	4

I. Z zakresu rolnictwa

1.	inż. roln. Wiesław Longin Gawroński	87-100 Toruń, ul. Wita Stwosza 8/3	247-00
2.	inż. roln. Jerzy Nagórski	87-100 Toruń, ul. Matejki 65/78	283-21
3.	inż. roln. Aleksander Majewski	87-100 Toruń, Os. Rubinkowo bl. II 6e/72	—
4.	mgr inż. roln. Zbigniew Pawłowski	87-100 Toruń, ul. Przy Kaszowniku 41b/47	—
5.	inż. roln. Zbigniew Byczkowski	86-300 Grudziądz, ul. Słowackiego 29	—
6.	mgr inż. roln. Albin Śrubkowski	87-207 Dębowa Łąka, woj. toruńskie	004
7.	mgr inż. roln. Stefan Karwowski	87-100 Toruń, Os. Rubinkowo bl. 1/61	—
8.	mgr inż. roln. Ryszard Tołopiło	87-300 Brodnica, ul. Żeromskiego 15	—
9.	mgr inż. roln. Romuald Sielatycki	87-100 Toruń, Os. Rubinkowo bl. II 6e/68	—
10.	mgr inż. roln. Wiktor Zakrzewski	87-200 Wąbrzeźno, Os. Matejki 10/6	21-07
11.	inż. roln. Bolesław Olszewski	87-300 Brodnica, ul. Batalionów Chłopskich 1	—
12.	techn. roln. Romuald Perzanowski	86-300 Grudziądz, ul. 15 Grudnia 12/5	61-77
13.	inż. roln. Józef Rogucki	87-100 Toruń, ul. Kalinowa 5	305-58

II. Z zakresu leśnictwa

1.	Inż. leśn. Wojciech Dziadoń	87-100 Toruń, ul. Krasińskiego 53/11	215-58
2.	mgr inż. leśn. Mieczysław Zdzitowiecki	87-100 Toruń, ul. Jagiellońska 24/18	302-16
3.	inż. leśn. Marian Łyskowa	82-520 Gardeja, woj. toruńskie	78
4.	techn. leśn. Józef Pырczak	88-140 Gniewkowo, ul. Marchlewskiego 11	—
5.	techn. leśn. Czesław Czaja	87-100 Toruń, ul. Konfekcyjna 19	—
6.	techn. leśn. Marek Głowczyński	86-200 Chełmno, ul. Pl. Świerczewskiego 4/2	21-71
7.	inż. leśn. Bogdan Szałwiński	87-500 Rypin, Nowe Osiedle 26/13	537

Lp.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania	Nr tel.
1	2	3	4

III. Z zakresu ogrodnictwa

1.	inż. ogrod. Telesfor Ludzkowski	87-100 Toruń, ul. Woj. Polskiego 46/24	306-67
2.	inż. ogrod. Hanna Niedziałkowska	87-100 Toruń, ul. Matejki 64/m 29	—
3.	inż. ogrod. Helena Zadernowska-Lewandowska	86-300 Grudziądz, ul. Świerczewskiego 1	—
4.	mgr inż. ogrod. Krystyna Buczyńska	87-100 Toruń, ul. Gagarina 104/2	—
5.	techn. ogrod. Leonard Werner	87-100 Toruń, ul. Gagarina 68/7	—

IV. Z zakresu budownictwa

1.	inż. bud. Przemysław Wojciechowski	87-100 Toruń, Os. Rubinkowo bl. II m 91	—
2.	inż. bud. Jan Jędrzejewski	86-300 Grudziądz, ul. Zamkowa 5d	27-47
3.	inż. bud. Marian Górski	87-100 Toruń, ul. Morcinka 7/12	211-59
4.	techn. bud. Zdzisław Bilski	86-300 Grudziądz, ul. Kosynierów Gdyńskich 1	42-61
5.	mgr inż. arch. Włodzimierz Kapustian	87-100 Toruń, ul. Matejki 84b m 18	245-51
6.	inż. bud. Henryk Rutkowski	87-100 Toruń, ul. Kościuszki 5 m 4	—
7.	inż. bud. Paweł Ziemiński	86-300 Grudziądz, ul. Słowackiego 17 m 5	67-15
8.	mgr inż. arch. Stefan Modrzejewski	87-100 Toruń, ul. Moniuszki 35 m 2	242-32
9.	mgr inż. bud. Ryszard Kaniewski	87-100 Toruń, ul. Kościuszki 15/3	—
10.	mgr inż. bud. Ryszard Łobożewicz	87-100 Toruń, ul. Moniuszki 44/15	—
11.	inż. bud. Mieczysław Chałasiński	87-100 Toruń, ul. Zjednoczenia 24	—
12.	mgr inż. bud. Roman Romanowski	85-081 Bydgoszcz, ul. 24 Stycznia 10/4	224-85
13.	mgr inż. bud. Eugeniusz Fołda	87-100 Toruń, ul. Lelewela 18 a	—
14.	inż. arch. Jerzy Suchocki	87-300 Brodnica ul. Żeromskiego 5	20-03
15.	techn. bud. Eugeniusz Seweryński	86-300 Grudziądz, ul. XX-lecia PRL 8a	56-87
16.	techn. bud. Witold Boładź	87-100 Toruń, ul. Chrobrego 7/4	304-34
17.	mgr inż. bud. Roman Pastwa	87-100 Toruń, ul. Świętopełka 30 m 3	—
18.	techn. bud. Michał Tatarzycki	87-100 Toruń, ul. Gen. Bema 16a m 7	—
19.	mgr inż. arch. Zbigniew Szewczyk	87-100 Toruń, ul. Matejki 80	257-14
20.	mgr inż. bud. Jerzy Lewandowski	87-100 Toruń, ul. Kniaziewiczza 16	—

Pcz. 29

ZARZĄDZENIE

Inspektora Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku
w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych
na śródlądowych drogach wodnych

Na podstawie Zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia
3.10.1975 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na

śródlądowych drogach wodnych (Dz. Taryf i Zarządzeń
Komunikacyjnych Nr 21, poz. 110) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymiary statków, pociągów holowniczych i zestawów pchanych.

1. Na następujących odcinkach dróg wodnych można uprawiać żeglugę jednostkami pływającymi, które nie mogą przekraczać niżej określonych wymiarów:

1) W porze dziennej:

Lp.	Drogi wodne	Statki pojedyncze		Pociągi holownicze			Zestawy pchane	
		Dług. m	Szer. m	Dług. m	Szer. m	Orientacyjny skład pociągów holowniczych	Dług. m	Szer. m
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Rzeka Wisła od km 719,9 do morza							
	1) jazda w dół rzeki							
	a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	300	25	holownik i barki do pięciu w członie	113	25
	b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	250	20	holownik i barki do pięciu w członie	113	20
	2) jazda w górę rzeki							
	a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	600	16	holowniki i barki załadowane w pasie pojedynczym, albo puste po dwie w członach	150	16
	b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	450	16	j.w.	113	16

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	Rzeka Martwa Wisła	65	12	450	16	j.w.	150	16
3	Rzeka Szkarpa	60	12					
	1) barki załadowane			500	11	holownik i barki w pasie pojedynczym	150	12
	2) barki puste			300	11		113	12
4	Rzeka Wisła Królewiecka	60	6	200	6	j.w.	60	6
5	Rzeka Święta Tuga							
	1) od km 0,0 do 11,8	27	3,5	90	3,5	j.w.	—	—
	2) od km 11,8 do rz. Szkar-pawy	45	6	200	6	j.w.	60	6
6	Rzeka Nogat	55	9	200	9	j.w.	113	9
7	Rzeka Elbląg	bez ogr.	9	200	10	holowniki i barki w pasie pojedynczym	113	9
8	Kanał Jagielloński	55	9	150	9	j.w.	113	9
9	Kanały Systematu Warmin-skiego	27	3,30 2,60	100	3,30 2,60	j.w.	—	—
10	Szlak żeglowny jeziora Druż-no	bez ogr.	8	200	10	j.w.	113	8
11	Rzeka Dzierżgoń	30	4,5	150	8	j.w.	60	8
12	Rzeka Fiszówka	30	4,5	90	5	j.w.	—	—
13	Rzeka Pasłęka	30	4,5	90	5	j.w.	—	—
14	Rzeka Drwęca od m. Lubicz do ujścia do rz. Wisły — tyl-ko w górę rzeki (w dół tylko samospławem)	30	4,5	50	4,5	holownik i jedna barka	—	—
15	Jezioro Wdzydzkie	bez ogr.	bez ogr.	—	—	—	—	—
16	Jezioro Łebsko	„	„	—	—	—	—	—
17	Jezioro Jamno	„	„	—	—	—	—	—
18	Jezioro Trzeciecko	„	„	—	—	—	—	—
19	Jezioro Raduń	„	„	—	—	—	—	—

2) W porze nocnej:

Lp.	Drogi wodne	Statki pojedyncze		Pociągi holownicze			Zestawy pchane	
		Dług. m	Szer. m	Dług. m	Szer. m	Orientacyjny skład pociągów holowniczych	Dług. m	Szer. m
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Rzeka Wisła od km 719,9 do ujścia do morza							
	1) jazda w dół rzeki bez względu na stan wody	bez ogr.	bez ogr.	—	—	ruch pociągów holowniczych zabroniony	84	10
	2) jazda w górę rzeki							
	a) przy stanie wody na wodowskazie w Toru-niu powyżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	400	16	holownik i barki załadowa-ne w pasie pojedynczym, al-bo puste po dwie w członach	113	16
	b) przy stanie wody na wodowskazie w Toru-niu poniżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	300	16	j.w.	113	16
2	Rzeka Martwa Wisła	65	12	450	16	j.w.	113	16
3	Rzeka Szkarpa	60	12					
	1) barki załadowane			300	10	holownik i barki w pasie po-jedynczym	100	10
	2) barki puste			200	10			
4	Rzeka Nogat	55	9	150	9	j.w.	100	9
5	Rzeka Elbląg	55	9	150	9	j.w.	100	9
6	Kanał Jagielloński	55	9	100	9	j.w.	100	9

2. Niezależnie od stosowania określonych niniejszym zarządzeniem wymiarów i składów pociągów holowniczych i zestawów pchanych, kierownicy tych obiektów pływających obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi zmniejszyć odpowiednio pociągi holownicze i zestawy pchane jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi, gdyby nawet to nie było wymagane odpowiednim oznakowaniem drogi wodnej.
3. Zanurzenie statków winno odpowiadać warunkom drogi wodnej. Statki mogą być załadowane nie więcej, niż na to pozwala stan wody na odcinku drogi wodnej, na którym statek zamierza odbyć podróż. Największe zanurzenie powinno być conajmniej o 10 cm mniejsze od tranzytowej głębokości i nie może przekraczać dolnej krawędzi znaku wolnej burty.

§ 2. Szybkość jazdy statków.

1. Na rzece Wiśle od km 719,9 do ujścia do morza, na rzece Martwej Wiśle oraz na otwartych jeziorach Systematu Warmińskiego, na jeziorach Wdzydzkie, Łebsko, Jamno, Trzeciecko i Raduń nie ogranicza się szybkości statków.
2. Na podanych niżej odcinkach śródlądowych dróg wodnych szybkość jazdy statków nie może przekroczyć:

1) na rzece Nogat od km 8 do ujścia do Zalewu Wiślanego	16 km/godz.
2) na rzece Nogat od km 0 do km 8	10 „
3) na rzece Szkarpace	15 „
4) na rzece Wiśle Królewieckiej	13 „
5) na rzece Fiszówce	8 „
6) na rzece Święta Tuga od km 0 do km 11,8	7 „
7) na rzece Święta Tuga od km 11,8 do rz. Szkarpace	10 „
8) na rzece Pasłęce	10 „
9) na rzece Dzierżoń	8 „
10) na rzece Drwęcy od ujścia do rz. Wisły do m. Lubicz	7 „
11) na kanałach Systematu Warmińskiego	8 „
12) na Kanale Jagiellońskim	10 „
13) na jeziorach Drużno	17 „
3. Niezależnie od ograniczenia szybkości jazdy statków, o którym mowa w ust. 2, obowiązuje nakaz ograniczenia szybkości w innych miejscach tego wymagających — w takim stopniu, aby wytwarzana fala nie stanowiła niebezpieczeństwa dla statków, budowli i urządzeń wodnych.

§ 3. Uprawianie żeglugi samospławem.

1. Dopuszcza się do uprawiania żeglugi samospławem na następujących drogach wodnych:
 - 1) rzeka Wisła od km 719,9 do ujścia do morza
 - 2) rzeka Drwęca od km 10 w m. Lubicz do ujścia do rz. Wisły
 Na rzece Drwęcy samospławu mogą dokonywać tylko pojedyncze statki.
2. W czasie uprawiania żeglugi samospławem kierownicy spławianych statków winni zachować jak najdalej idące środki ostrożności.
3. Ruch statków samospławem w porze nocnej jest zabroniony.

§ 4. Przejazd przez śluzy, pochylnie i mosty zwodzone.

1. Przy zbliżaniu się do śluzy, pochylni względnie mostu zwodzonego należy w odległości 200 m dać sygnał dźwiękowy — jeden długi dźwięk.
W przypadku niezauważenia tego sygnału na śluzie, pochylni czy moście zwodzonym, należy zatrzymać się przed śluzą, pochylnią czy mostem zwodzonym w miejscu oznaczonym znakiem nakazu zatrzymania się, a następnie powtórzyć sygnał.
2. W miejscach przeznaczonych na postój statków przed śluzami i pochylniami organ utrzymujący drogi wodne zapewni odpowiednią ilość dalb i pali dla dobijania i cumowania statków oraz ustawi znaki wskazujące miejsce postoju.
3. W przypadku podejścia statków do mostu zwodzonego z obu stron naraz, obsługa mostu reguluje kolejność przechodzenia tych statków wystawieniem osobno na każdej ze stron mostu odpowiedniego układu znaków.
4. Śluzowanie odbywa się według kolejności przybycia do śluzy względnie pochylni.
5. Z pierwszeństwa śluzowania korzystają statki:
 - 1) będące w akcji ratowniczej lub interwencyjnej
 - 2) pasażerskie regularnych linii
 - 3) oznaczone znakiem pierwszeństwa przejazdu.

§ 5. Sygnalizacja dźwiękowa statków w pociągu holowniczym

W celu porozumiewania się pomiędzy statkiem pociągu holowniczego ustala się następujące sygnały dźwiękowe:

- 1) rozpoczęcie jazdy — podniesienie kotwic — jeden krótki, dwa długie i jeden krótki dźwięk (.—.—.);
- 2) przygotowanie do zakończenia jazdy — jeden długi, trzy krótkie i jeden długi dźwięk (...—);
- 3) rzucić kotwice — jeden długi i trzy krótkie dźwięki (—...);
- 4) rzucić hol — jeden krótki, jeden długi i jeden krótki dźwięk (.—.).

§ 6. Oznakowanie statków

1. Zobowiązuje się wszystkich właścicieli statków małych i statków sportowych oraz turystycznych do oznakowania swoich statków w taki sposób, aby z umieszczonych w odpowiednich miejscach napisów wynikało poza nazwą statku, do kogo statek należy, oraz gdzie i pod jakim numerem statek jest zarejestrowany.
2. Zobowiązuje się właścicieli przewozów międzybrzegowych do oznakowania tych statków przez wymalowanie burt farbą koloru pomarańczowego — sygnałowego.

§ 7. Oznakowanie śródlądowych dróg wodnych.

1. Na jeziorach i szczytowych odcinkach kanałów żeglugowych łączących dwie rzeki za prawą stronę szlaku uważa się stronę prawą linii biegnącej w kierunku od wschodu na zachód, względnie od południa na północ — przeciwną stronę uważa się za lewą. Na jeziorach i kanałach Systematu Warmińskiego obowiązuje odmienny sposób oznakowania stron według kierunków biegnących z Miłomłyna do Elbląga, do Ostródy oraz do Iławy i Zalewa.
2. Właściciele utrzymujący mosty krzyżujące się z drogami wodnymi mają obowiązek oznakowania tych mostów znakami żeglugowymi, działając w tym zakresie w porozumieniu z ternowymi organami administracji dróg wodnych.

3. Organy utrzymujące mosty zobowiązane są do budowy, napraw i konserwacji pali, dalb, obelkowań itp. zabezpieczeń przejść żeglownych pod tymi mostami.

§ 8. Postój, wymiary i wyposażenie tratw.

1. Tratwy zatrzymujące się na postój nie mogą tarasować szlaku żeglownego. W tym celu należy ustawiać je poza szlakiem żeglownym w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spławu. Na wodach skanalizowanych tratwy powinny być ustawiane w pasach przy jednym brzegu, o szerokości nie przekraczającej 1/3 szerokości szlaku żeglownego.
2. Poszczególne obszary wód zajęte stojącymi tratwami winny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela tratw oraz jego adres.
3. Tratwy stojące na wodzie winny znajdować się pod stałą opieką. Dozorcy winni przebywać na powierzonych im tratwach albo w ich pobliżu. Właściciele tratw obowiązani są zaopatrzyć dozorców w odpowiedni sprzęt, jak liny, łódzie, sprzęt ratunkowy itp. Jeden dozorca może dozorować tratwy na długości do 1 kilometra.
4. Dopuszczalne wymiary tratw ustala się jak następuje:

Lp.	Drogi wodne	Długość m	Szerokość m
1	Systemat Warmiński		
	1) jeziora	bez ogr.	10
	2) kanały	100	3
2	Rzeka Pasłęka	100	3
3	„ Stupia	75	3
4	„ Drwęca	100	5
5	„ Wda	100	5

Na innych drogach wodnych można holować i spławiać tratwy po uzyskaniu zezwolenia Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku i na warunkach określonych w tym zezwoleniu.

5. Długość poszczególnych tablic nie powinna przekraczać 30 mb. Szerokość tablic i pasów powinna być taka aby zapewniała swobodne i bezpieczne przejście przez przesłasy mostów oraz służy drogi wodnej, na której odbywa się spław.
6. Wymiary tratw transportowanych drogami wodnymi w postaci pęczków nie mogą przekraczać dopuszczalnych wymiarów tablic, a ponadto zanurzenie pęczków nie może przekraczać 1 metra.
7. Tratwy winny być wyposażone conajmniej w następujący sprzęt:
 - 1) drygawki — po 1 na końcach pasa,
 - 2) szreki — po 1 na przodzie, w środku i na końcu pasa,
 - 3) liny stalowe wzgl. konopne o dług. 30 mb. po 1 na każde 50 mb. pasa,
 - 4) bosaki — po 1 na każdego członka załogi,
 - 5) drągi — po 1 na każdego członka załogi
 - 6) kołec na buty po 1 parze dla każdego członka załogi,
 - 7) pas ratunkowy po 1 szt. dla każdego członka załogi,
 - 8) 1 koło ratunkowe z rzutką,
 - 9) apteczka pierwszej pomocy z wyposażeniem

- 10) 1 łódź towarzysząca z kompletnym wyposażeniem,
- 11) 1 trąbka sygnalizacyjna
- 12) 1 topór
- 13) 2 latarnie białe naftowe
- 14) komplet flag sygnalizacyjnych.

§ 9. Sprzęt połowowy.

1. Sprzęt połowowy stawiany na drodze wodnej a szczególnie sieci nie może przegradzać szlaku żeglownego w sposób uniemożliwiający przechodzenie statków. Dotyczy to zarówno pory dziennej jak i nocnej.
2. Spławianie sieci na szlaku żeglownym nie może stanowić przeszkody dla ruchu statków.
3. W przypadku niezbędnej konieczności podyktowanej specjalnymi warunkami odłowu ryb, zezwala się na krótkotrwale przegradzanie kanałów żeglugowych pod warunkiem stałego dozoru takiej przegrody przez dyżurującego rybaka zaopatrzonego w łódź, oraz sprzęt sygnalizacyjny w postaci czerwonej chorągiewki a w porze nocnej czerwonego światła. Na żądanie zbliżających się statków sieć musi być usunięta, aby dać wolną drogę dla przejścia tych statków.

§ 10. Uprawianie żeglugi w porze zimowej.

Dopuszcza się do uprawiania żeglugi w porze zimowej w czasie zalodzenia na rz. Martwej Wiśle na odcinku od km 6,0 w m. Wiślinki do km 18,23 (wschodnia kraweż mostu kolejowego) w Gdańsku pod warunkiem:

- 1) zastosowania do tego celu statków o odpowiedniej konstrukcji kadługa, pędników i sterów,
- 2) zabezpieczenia odpowiedniego statku (łodołamacza) dla ewentualnego udzielenia pomocy statkom, które uwięzły w lodach,
- 3) odpowiedniego wytyczenia szlaku żeglownego stosownie do warunków zimy,
- 4) w przypadku zaistnienia wyjątkowo niesprzyjających warunków zalodzenia spotęgowanych silnym mrozem i zawiejami śnieżnymi żegluga winna ulec zawieszeniu.

§ 11. Statki inspekcyjne.

1. Statki inspekcyjne należące do Inspektoratów Żeglugi Śródlądowej oraz statki będące w akcji ratowniczej lub interwencyjnej zwolnione są od przestrzegania postanowień niniejszych przepisów, jeżeli wymagane to jest wykonywaniem zadań służbowych w interesie bezpieczeństwa żeglugi.
2. Statki inspekcyjne określone w ust. 1 mogą oprócz niebieskiego migającego światła używać podczas wykonywania swych zadań, sygnału dźwiękowego nadawanego syreną o zmiennym nasileniu głosu — jako sygnału ostrzegawczego.
3. Zabrania się innym statkom poza wymienionymi w ust. 2 używania syreny o zmiennym nasileniu głosu — nie dotyczy to statków Milicji Obywatelskiej, Wojsk Ochrony Pogranicza i Marynarki Wojennej.

- § 12. Traci moc zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 27 maja 1967 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urzędowy WRN w Gdańsku Nr 10).

- § 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

KIEROWNIK
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej
w Gdańsku
(—) Marian Szye

Dziennik Urzędowy redaguje Zespół Redakcyjny — adres: Urząd Wojewódzki, Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr
Pl. Armii Czerwonej 2, 87-100 Toruń

Administracja: Urząd Wojewódzki, Wydział Budżetowo-Gospodarczy Pl. Armii Czerwonej 2, 87-100 Toruń, tel. 263-15
konto nr 87014-3870-225 NBP I OM Toruń

Prenumerata wynosi:

- a) roczna ze skorowidzem — 18,— zł
- b) półroczna bez skorowidza — 10,— zł

Cena egz. 2,10 zł

Odbiorca:

Opłata pocztowa zryczałtowana